

สื่อสิ่งพิมพ์

การส่งเสริมสนับสนุนการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลตาก
อำเภอสัง จังหวัดสุรินทร์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน

ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.)

อำนาจหน้าที่

๑. พัฒนามาตรการ กลไก และนวัตกรรม ในการส่งเสริมสวัสดิภาพและ
คุ้มครองพิทักษ์

สิทธิกลุ่มเป้าหมาย

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
ในการส่งเสริม

สวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิกลุ่มเป้าหมาย

๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการของ สท. ให้มีศักยภาพเป็นองค์กรกลางใน
การพัฒนา

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ด้อยโอกาส

พร้อมฟังหรือยังคะ

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์และพันธกิจ

พันธกิจ

พัฒนา

มาตรการกลไก

บูรณาการการ

มีส่วนร่วม

พัฒนาระบบ

บริหารจัดการ

กลไกพัฒนา

สมรรถนะ

เสริมสร้างมาตรการกลไก

สนับสนุนกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพ คุ้มครอง
พิทักษ์สิทธิ กลุ่มเป้าหมาย

เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ สท.

เสริมสร้างพลังเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพ

พัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันเด็กเยาวชน

การพัฒนาศักยภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส

เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมของผู้สูงอายุ

การเสริมสร้างมาตรการ/กลไกเพื่อรองรับการ
เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยกระดับสมรรถนะองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

มุ่งสู่สังคมคุณภาพของ
เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
และผู้สูงอายุบนพื้นฐาน
ความรับผิดชอบร่วมกัน

ใครคือผู้ด้อยโอกาสของ สท.

สท. ได้กำหนดกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ควรจะมีการส่งเสริมสวัสดิภาพและ
คุ้มครอง พิทักษ์สิทธิ ๕ กลุ่ม ได้แก่

- ๑) คนยากจน
- ๒) บุคคลเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย
- ๓) ผู้พิการ
- ๔) ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ ครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
- ๕) ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร

กลไกหลักในการสนับสนุนการดำเนินงานดำเนินงาน

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๐
๒. ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖
๔. ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การลดความเหลื่อมล้ำ (ทางสังคม)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารราชการแผ่นดิน

ความหมายของผู้ด้อยโอกาส

ความหมายทั่วไป

* ผู้ด้อยโอกาส หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน และได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติ และภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น เห็นได้ว่า ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก หรือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนมีหลากหลายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ทางสังคม

การพัฒนามาตรการ กลไก

๑. ระดับยุทธศาสตร์

- ๑.๑ กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙) มี ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมพลังและพัฒนาศักยภาพผู้ด้อยโอกาส
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเข้าถึงสิทธิ สวัสดิการสังคมและการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมพลังเครือข่ายภาคประชาสังคม
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์กรความรู้และนวัตกรรมทางสังคม
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารสาธารณะ
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

สถานการณ์ผู้ด้อยโอกาส

คนยากจน จำนวน ๕ ล้านคน (สศช. ๒๕๕๓)

คนเร่ร่อน จำนวน ๓,๙๐๙ คน (พ.ม. ๒๕๕๔)

ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร จำนวน ๘๓๒,๒๘๕ คน
(กรมการปกครอง ร่วมกับสำนักงานสภาพัฒนาการเมืองแห่งชาติ ๒๕๔๘)

ผู้ป่วย/ผู้ติดเชื้อเอชไอวี มีจำนวนผู้ป่วยเอชไอวี จำนวน ๓๗๒,๘๗๔ คน

(เสียชีวิตแล้ว จำนวน ๙๘,๑๕๓ คน : สำนักกระบวนคดีอาญา)

ผู้พิการ จำนวน ๗,๒๘๘ คน

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม : กรมราชทัณฑ์)

ปัญหาของผู้ด้อยโอกาส

๑. ถูกกีดกัน ถูกเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
๒. ขาดการยอมรับจากสังคม (ไม่มีตัวตน อยู่ในภาวะยากลำบาก)
๓. สังคมมีทัศนคติเชิงลบ
๔. การให้บริการของรัฐ หน่วยงานยังจำกัด ไม่ครอบคลุมมีข้อกำหนดที่กีดกัน
๕. ผู้ด้อยโอกาสมีทัศนคติเชิงลบต่อตนเอง
๖. ขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การขับเคลื่อนงานด้านผู้ด้อยโอกาสของ สท.

๑. ระดับยุทธศาสตร์

ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน องค์กร อื่นๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพและคุ้มครองสิทธิของผู้ด้อยโอกาส

๒. ระดับพื้นที่ ชุมชน

๒.๑ พื้นที่ อปท. ในการดำเนินงานการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ของ อปท. สท. มีการส่งเสริมให้มีกระบวนการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส

๒.๒ พื้นที่ชุมชนของกรุงเทพมหานคร สท. มีการสนับสนุนชุมชนในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครที่มีความพร้อมเพื่อจัดตั้งศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

การส่งเสริมศักยภาพผู้ด้อยโอกาส

- * จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม และปรับเปลี่ยนเจตคติต่อคนด้อยโอกาส
- * ส่งเสริมกระบวนการสร้างคุณค่าในตนเองแก่คนด้อยโอกาส
- * ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือตนเองของคนด้อยโอกาส
- * สนับสนุนให้ NGO องค์กรชุมชน จัดสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาส ตามมาตรฐานฯ
- * ยกย่องเชิดชูบุคคล องค์กร สื่อ ที่ทำคุณประโยชน์ต่อผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก และผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก

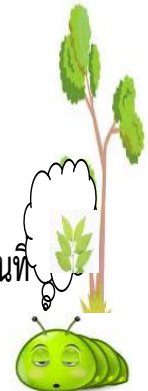

การพัฒนามาตรการ กลไก (ต่อ)

๑.๒ กำหนดมาตรฐานและคู่มือการใช้มาตรฐานการส่งเสริมสวัสดิภาพ และคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส ได้กำหนดมาตรฐานออกเป็น ๖ องค์ประกอบ ดังนี้

- ๑) ด้านความมั่นคงในชีวิต
- ๒) ด้านการศึกษา
- ๓) ด้านเศรษฐกิจ
- ๔) ด้านสังคม
- ๕) ด้านสิทธิทางสังคม/การคุ้มครอง

๑.๓ สนับสนุนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่

การพัฒนามาตรการ กลไก (ต่อ)

๑.๔ พิจารณากลับกรองข้อเสนอเชิงนโยบาย ต่อผู้บริหารกระทรวง และ
คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง และ ก.ส.ค.

๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส ใน
ภูมิภาค โดยกลไกคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการจังหวัด
(ก.ส.จ.)

๑.๖ ส่งเสริมการจัดทำแผนส่งเสริมสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาส ของ
จังหวัดและท้องถิ่น

การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส

* ดำเนินการด้านสิทธิและการเข้าถึงสิทธิ

* ส่งเสริมการขับเคลื่อนกระบวนการคุ้มครองและ
พิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาสในระดับชุมชน

* ร่วมมือกับกรมการปกครอง และ สมช. ในการ
สำรวจเพื่อกำหนดสถานะบุคคลสำหรับผู้ไม่มี
สถานะทางทะเบียน

การขับเคลื่อนงานด้านผู้ด้อยโอกาสระดับชุมชน (ต่อ)

พื้นที่ชุมชนของกรุงเทพมหานคร

ร่วมกับสภาพัฒนาสังคมภาคประชาชน จัดตั้งศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส ในชุมชน มีกระบวนการ

- ๑) กำหนดกลไกทำงานรับผิดชอบคนด้อยโอกาส
- ๒) จัดเก็บข้อมูลผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- ๓) มีการวางแผนจัดกิจกรรมเพื่อผู้ด้อยโอกาส
- ๔) มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาสตามมาตรฐานฯ

การขับเคลื่อนงานด้านผู้ด้อยโอกาสระดับชุมชน

๑. ในท้องถิ่น

สท. มีการส่งเสริมกระบวนการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส ในพื้นที่ตำบล

ต้นแบบ ๓ ตำบล ตามแนวทางที่ สท. กำหนดกระบวนการดังนี้

- ๑) จัดตั้งคณะกรรมการ หรือกำหนดคณะทำงานรับผิดชอบ
- ๒) จัดเก็บข้อมูลผู้ด้อยโอกาสของตำบลต้นแบบ
- ๓) มีการวางแผนจัดกิจกรรมเพื่อผู้ด้อยโอกาส
- ๔) ดำเนินการตามแผน โดยการสนับสนุนงบประมาณจาก พมจ. ซึ่ง สท. ได้ทำการโอนงบประมาณเบิกจ่ายแทนกันเพื่อสนับสนุนการทำงานของ อปท.

การสงเคราะห์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในประเทศไทย

กลุ่มคนยากจน ได้รับความช่วยเหลือ ๓ ด้านดังนี้

- ๑) การจ่ายเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาทต่อครั้ง ไม่เกิน 3 ครั้ง ต่อปี
- ๒) การช่วยเหลือค่าอาหาร ค่าพาหนะ และค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้ตกทุกข์ได้ยากกลับภูมิลำเนา
- ๓) การให้ที่พักชั่วคราว ณ บ้านพักชั่วคราวคนจนเมือง ๔ แห่ง เพื่อช่วยเหลือความเดือนร้อนด้านที่อยู่อาศัยที่เกิดจากปัญหาสาธารณสุข โดยขอพักอาศัยได้ครั้งละไม่เกิน ๑๘๐ ชั่วโมง

การสงเคราะห์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในประเทศไทย (ต่อ)

คนเร่ร่อน คนไร้ที่พึ่ง และคนขอทาน ได้รับความช่วยเหลือ ๓ ด้าน ดังนี้

- ๑) การอุปการะในสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง จำนวน ๑๑ แห่ง ซึ่งเน้นด้านการฝึกอาชีพให้ออกไปประกอบอาชีพได้
- ๒) การให้การศึกษาแก่เด็กเร่ร่อนซึ่งต่อ ยอดมาจากโครงการครูข้างถนน เป็นศูนย์สร้างโอกาสเด็ก จำนวน ๗ แห่ง

การขอรับการช่วยเหลือ

พื้นที่ในกรุงเทพมหานคร

- ๑) สำนักงานเขตทุกเขตของกรุงเทพมหานคร
- ๒) สำนักคุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
โทรศัพท์ ๐ ๒๓๐๖ ๘๘๙๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๕ ๓๑๔๐-๑
- ๓) ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ทุกเขตในกรุงเทพมหานคร

พื้นที่จังหวัด

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

การขอรับการช่วยเหลือด้านวิชาการ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส โทรศัพท์ ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๙๖ โทรสาร ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๙๕ หรือ WWW.OPPD.OPP.GO.TH

การสงเคราะห์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในประเทศไทย (ต่อ)

กลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางกฎหมายได้รับความช่วยเหลือ ดังนี้

- ๑) สิทธิในการรักษาพยาบาล
- ๒) สิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๓) การได้การสงเคราะห์จากศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ ชาวเขา ๑๔ แห่ง

การสงเคราะห์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในประเทศไทย (ต่อ)

กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเอดส์และครอบครัว จะได้รับการช่วยเหลือ ดังนี้

- ๑) การได้รับจากสถานสงเคราะห์
- ๒) ได้รับการสงเคราะห์ในครอบครัวที่มีเด็ก ๑ คน ได้ ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทในกรณีที่มีเด็กมากกว่า ๑ คน
- ๔) เงินทุนสำหรับผู้ป่วยเอดส์นำไปประกอบอาชีพ ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท/ราย
- ๕) การจ่ายเบี้ยยังชีพ ๕๐๐ บาท/คน/เดือน (ท้องถิ่น)

การสงเคราะห์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในประเทศไทย (ต่อ)

ผู้พิการ จะได้รับการช่วยเหลือ ดังนี้

- ๑) การช่วยเหลือครอบครัวผู้พิการ เช่น ค่าเดินทาง ค่าเครื่องอุปโภคบริโภค
- ๒) การสงเคราะห์เงินแก่ครอบครัวเพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพ หรือค่าครองชีพ
- ๓) การได้รับการฝึกและพัฒนาอาชีพ

สื่อสิ่งพิมพ์

ข่าวสารสำหรับประชาชน

๑๐๘ เคล็ดลับ ความสุข ของครอบครัว

งานสังคมสงเคราะห์และพัฒนาชุมชน สำนักงาน

ปลัด อบต.

๓๐. เข้าใจซึ่งกันและกัน คอยกันด้วยเหตุผล ทำกิจกรรมร่วมกัน
ให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

๓๑. คอยดูแลเอาใจใส่ทุกๆเรื่องในครอบครัว เมื่อมีปัญหากัน ก็จะพูดคุย
ทำความเข้าใจต่อกัน กอดกัน บอกรักต่อกันทุกวัน

๓๒. ต้องมีความเข้าใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน ต้องยอมเสียสละเวลา
ส่วนตัว เพื่อความสุขของส่วนรวม มีความรักและสามัคคีให้มากที่สุด

๓๓. เป็นคนอารมณ์ดี ขำขัน ไม่โกรธง่าย แค่นี้ก็มีความสุข ทำ
ให้ครอบครัวข้างไม่เบื่อและรู้สึกดี

๓๔. เข้าอกเข้าใจกัน ยืดหยุ่น หนักแน่น และรู้จักให้อภัยกัน

๓๕. ให้ความรักกับลูกและภรรยาเหมือนพ่อแม่ให้เรา ชี้ให้เห็นสิ่ง
ใดผิดสิ่งใดถูก

ข่าวสารสำหรับประชาชน

๑๐๘ เคล็ดลับ ความสุข ของครอบครัว

งานสังคมสงเคราะห์และพัฒนาชุมชน สำนักงานปลัด อบต.

สายใยรักแห่งครอบครัว คือ สายใยแห่ง...ครอบครัวร่วมเย็น
สังคมไทยมีสุข

๑๐๘ เคล็ดลับ ความสุขของครอบครัว

“เรื่องราวความสุขของครอบครัว ที่ถูกเล่าเรียงถ้อย ร้อยคำ
จากใจของหลากหลายครอบครัว ในงานวันแห่งครอบครัว ประจำปี
๒๕๕๒ จัดโดย...สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวง
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วิธีการคิดในการสร้างสายใยรัก
แห่งครอบครัวให้ก่อเกิดความรัก ร่วมเย็นเป็นสุข ๑๐๘ วิธีการที่จะเป็น
ตัวอย่าง ถึงแม้เคล็ดลับของคุณจะแตกต่าง แต่เป้าหมายตรงกัน คือเพื่อ
ความรัก ความอบอุ่น ร่วมเย็นเป็นสุขของครอบครัว”

๑. กอดและหอมแก้ม เพื่อแทนคำบอกรัก สื่อให้เห็นถึงความ
ผูกพันใกล้ชิดของคนในครอบครัว

๒. ครอบครัวจะมีสุขได้เมื่อมีความรัก ความเข้าใจ ความเอื้ออาทร
ห่วงใย ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ และเพียงพอในสิ่งที่มีอยู่

๓. ต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เวลามีปัญหาต้องคุยกันด้วย
เหตุผลและไม่ควรใช้อารมณ์ในการตัดสินปัญหา

๔. ต้องเป็นทั้งพ่อ แม่ และเพื่อนให้ลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง
รับรู้เรื่องของลูกทุกอย่าง ไม่ว่าจะด้วยความทุกข์ หรือความสุขที่ลูกมี ต้อง
คุยกับลูกทุกเรื่อง

๖. ต้องมีความรักใคร่ ห่วงใยเมตตาอาทรต่อทุกๆคนในครอบครัวด้วยความจริงใจ

๗. ต้องให้ความอบอุ่นกับครอบครัว มีเวลาให้ความรัก ความห่วงใย และให้ความสำคัญกับครอบครัว

๘. อีกคนหนึ่งร้อน อีกคนหนึ่งต้องใจเย็น ต้องมีความรักความเข้าใจซึ่งกันและกันครอบครัวถึงจะอยู่ได้

๙. ยึดหลักประชาธิปไตย ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน แม้ว่า จะมีความแตกต่างกัน เช่น วัย เพศ แต่ทุกคนล้วนเป็นคนสำคัญในครอบครัว

๑๐. เห็นความสำคัญซึ่งกันและกัน ให้ทุกวันคือวันสำคัญ เอาใจใส่ในทุกๆด้าน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ แม้แต่เรื่องเล็กน้อยๆให้ทุกคนมีความรู้สึกว่ามีคนห่วงใยอยู่เสมอ

๑๑. ทำดีให้ลูกหลานดู กตัญญูให้ลูกหลานเห็น

๑๒. ช่วงรับประทานอาหารเย็น เราแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์จากที่เราไปพบเจอมา เป็นความสุขของแต่ละวัน

๑๓. มีความรักความเข้าใจกัน พุดคุยปรึกษากันภายในครอบครัวและบอกรักโดยไม่ต้องอาย

๑๔. ต้องมีความไว้วางใจและเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน และมีเหตุผลให้กัน ในยามที่มีปัญหา

๑๕. อยู่อย่างสามัคคี เล่นอย่างสนุก อยู่อย่างพอเพียงตามพ่อหลวงบอก

๑๖. ศีลต้องเสมอกัน มีความสามัคคี ไม่ทะเลาะเบาะกัน มีความซื่อสัตย์ให้อภัยซึ่งกันและกัน

๑๗. รัก...เข้าใจ...ห่วงใย...เอื้ออาทรผูกพัน และอภัยให้กันและกัน ตลอดเวลา

๑๘. เข้าใจ เอาใจใส่ ใกล้ชิด มีเวลาให้แก่กัน เสริมความรัก สร้างความผูกพันให้กับสมาชิกในครอบครัว

๑๙. มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หันหน้าคุยกัน มีเรื่องอะไรก็ปรึกษากันในครอบครัว ซึ่งครอบครัวของเราเป็นกำแพงที่ยิ่งใหญ่มากหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว

๒๐. ให้ความเข้าใจ ห่วงใยและร่วมกันให้เวลากับครอบครัว

๒๑. ครอบครัวอ่อนอ่อนต่อกัน รับฟังความคิดเห็นของทุกคน จะทำให้ครอบครัวมีความสุข

๒๒. ความหวังและกำลังใจจากครอบครัว คือ แรงพลังให้ทุกๆวัน เราเข้มแข็งเพื่อให้ผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆไปได้

๒๓. พุดจาให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ทำร้ายน้ำใจ รู้จักการให้อภัยต่อกันและอย่าลืมเติมเต็มให้กับครอบครัวในโอกาสต่างๆ

๒๔. พุดคุยให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจยามมีปัญหา รักอย่างมีเหตุผล จึงจะได้มาซึ่งความเข้าใจและความอบอุ่น

๒๕. มีความห่วงหาอาทรเห็นใจกัน มีศีลธรรม รู้เขา รู้เรา มีความสุขและพอใจในสิ่งที่เรามีอยู่ ที่สำคัญรักครอบครัวให้มากๆ

๒๖. รู้... รัก... สามัคคี... ผิดอะไร ก็ให้อภัยกัน

๒๗. อยู่อย่างพอมือ อยู่อย่างพอดี ชีวิตครอบครัวเป็นสุข

๒๘. มองปัญหาใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก มองเห็นแต่แง่มุมดีๆต่อกัน

๒๙. “ความเข้าใจ” เป็นสิ่งสำคัญมาก สมาชิกในครอบครัวจะต้องสามารถคุยและปรึกษากันในทุกเรื่อง คุยกันด้วยความรักและความเข้าใจ

๖๐. ครอบครัวมีความสุขเริ่มจากความรักที่ดูแลใส่ใจในแต่ละหน้าที่ของแต่ละบุคคลก็มีความสุขกับทุกคนในครอบครัว

๖๑. แบ่งเวลาให้กับทุกคนในครอบครัว วันอาทิตย์จะไม่ไปไหน ถ้าไปก็จะเป็นครอบครัว ทำอาหารรวมกัน เล่นเกมส์กัน ถ่ายรูปร่วมกัน พุดคุยกันด้วยความรัก ใครมีปัญหาก็นำมาปรึกษาและคุยกัน

๖๒. การที่เราทำอะไรร่วมกันก็มีความสุขถึงจะทะเลาะกันเถียงกัน แต่พอกลับมาคิดถึงสนุกดี ถือเป็นสีสันของครอบครัว คล้ายๆกับลิ้นกะพิน ที่อยู่ไปนานวันก็มีกระทบกันบ้าง

๖๓. มีเวลาให้ครอบครัวไม่สร้างปัญหาให้แก่กัน สร้างรอยยิ้มให้ ความอบอุ่น เป็นห่วงเป็นใยกัน รักใคร่ปรองดองกัน

๖๔. มั่นใจในกันและกัน คุยกันเสมอเพื่อความเข้าใจที่ดี “รัก อภัย เข้าใจ ยอมรับ ให้อภัยกันและกัน”

๖๕. มีเวลาอยู่พร้อมหน้า พ่อ แม่ ลูก ทำกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์หรือเข้าวัดฟังธรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

๖๖. มีเวลาดูแลครอบครัวและลูกๆทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้ง “คือ สายใยรัก ผูกพันครอบครัวเรา”

๖๗. ชยัน อดทน หนักนิตแรงหนอยก็ให้อภัยกัน ช่วยดูแล สุขภาพซึ่งกันและกัน เอื้ออาทรต่อกัน กินอยู่อย่างประหยัด เราคิดว่า กิน เพื่ออยู่ ไม่ใช่อยู่เพื่อกิน

๖๘. การเข้าใจซึ่งกันและกัน มีปัญหาปรึกษากัน มีเวลาให้กัน และกัน

๖๙. ดูแลลูกๆให้มีความสุข ทุกคนเป็นตัวอย่างที่ดีของลูก

๓๑. คอยดูแลเอาใจใส่ทุกๆเรื่องในครอบครัว เมื่อมีปัญหา ก็พูดคุยทำความเข้าใจต่อกัน กอดกัน บอกรักต่อกันทุกวัน

๓๒. ต้องมีความเข้าใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน ต้องยอมเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อความสุขของส่วนรวม มีความรักและสามัคคีให้มากที่สุด

๓๓. เป็นคนอารมณ์ดี ขำขัน ไม่โกรธง่าย แค่นี้ก็มีความสุข ทำให้คนรอบข้างไม่เบื่อและรู้สึกดี

๓๔. เข้าอกเข้าใจกัน ยืดหยุ่น หนักแน่น และรู้จักให้อภัยกัน

๓๕. ให้ความรักกับลูกและภรรยาเหมือนพ่อแม่ให้เรา ชี้ให้เห็นสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก

๓๖. ถ้อยทีถ้อยอาศัยเข้าใจในครอบครัว ให้ความอบอุ่นกับครอบครัวให้อภัยในสิ่งที่ผิดและพูดกันให้เข้าใจ คือ สายใยรักแห่งครอบครัว

๓๗. ให้เกียรติทุกคนในครอบครัว เคารพความคิด และพร้อมจะเสียสละให้ครอบครัวได้

๓๘. ครอบครัวมีความสุข อยู่อย่างพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพ่อหลวงพอมิพอกิน

๓๙. “ครอบครัวมีความรัก ความสุข ความอบอุ่น” แบ่งเวลาให้ครอบครัวอาทิตย์ละ ๑ วัน

๔๐. ร่วมทุกข์ ร่วมสุข รู้จักอภัย และปรึกษาซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา

๓๑. คอยดูแลเอาใจใส่ทุกๆเรื่องในครอบครัว เมื่อมีปัญหากัน ก็จะพูดคุยทำความเข้าใจต่อกัน กอดกัน บอกรักต่อกันทุกวัน

๓๒. ต้องมีความเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน ต้องยอมเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อความสุขของส่วนรวม มีความรักและสามัคคีให้มากที่สุด

๓๓. เป็นคนอารมณ์ดี ขำขัน ไม่โกรธง่าย แค่นี้ก็มีความสุข ทำให้คนรอบข้างไม่เบื่อและรู้สึกดี

๓๔. เข้าอกเข้าใจกัน ยืดหยุ่น หนักแน่น และรู้จักให้อภัยกัน

๓๕. ให้ความรักกับลูกและภรรยาเหมือนพ่อแม่ให้เรา ชี้ให้เห็นสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก

๓๖. ถ้อยที่ถ้อยอาศัยเข้าใจในครอบครัว ให้ความอบอุ่นกับครอบครัวให้อภัยในสิ่งที่ผิดและพูดกันให้เข้าใจ คือ สายใยรักแห่งครอบครัว

๓๗. ให้เกียรติทุกคนในครอบครัว เคารพความคิด และพร้อมจะเสียสละให้ครอบครัวได้

๓๘. ครอบครัวมีความสุข อยู่อย่างพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพ่อหลวงพ่อกิ่ง

๓๙. “ครอบครัวมีความรัก ความสุข ความอบอุ่น” แบ่งเวลาให้ครอบครัวอาทิตย์ละ ๑ วัน

๔๐. ร่วมทุกข์ ร่วมสุข รู้จักอภัย และปรึกษาซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา

๓๑. คอยดูแลเอาใจใส่ทุกๆเรื่องในครอบครัว เมื่อมีปัญหากัน ก็จะพูดคุยทำความเข้าใจต่อกัน กอดกัน บอกรักต่อกันทุกวัน

๓๒. ต้องมีความเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน ต้องยอมเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อความสุขของส่วนรวม มีความรักและสามัคคีให้มากที่สุด

๓๓. เป็นคนอารมณ์ดี ขำขัน ไม่โกรธง่าย แค่นี้ก็มีความสุข ทำให้คนรอบข้างไม่เบื่อและรู้สึกดี

๓๔. เข้าอกเข้าใจกัน ยืดหยุ่น หนักแน่น และรู้จักให้อภัยกัน

๓๕. ให้ความรักกับลูกและภรรยาเหมือนพ่อแม่ให้เรา ชี้ให้เห็นสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก

๓๖. ถ้อยที่ถ้อยอาศัยเข้าใจในครอบครัว ให้ความอบอุ่นกับครอบครัวให้อภัยในสิ่งที่ผิดและพูดกันให้เข้าใจ คือ สายใยรักแห่งครอบครัว

๓๗. ให้เกียรติทุกคนในครอบครัว เคารพความคิด และพร้อมจะเสียสละให้ครอบครัวได้

๓๘. ครอบครัวมีความสุข อยู่อย่างพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพ่อหลวงพ่อกิ่ง

๓๙. “ครอบครัวมีความรัก ความสุข ความอบอุ่น” แบ่งเวลาให้ครอบครัวอาทิตย์ละ ๑ วัน

๔๐. ร่วมทุกข์ ร่วมสุข รู้จักอภัย และปรึกษาซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา

๘๑. ให้ความรักและความอบอุ่นแก่ลูก ให้ความสนิทสนมให้อภัยลูกทุกครั้งที่ลูกทำผิด

๘๒. บอกรักกันบ่อยๆ กอดกันอยู่เรื่อยๆมีความใจเย็นให้กันเสมอ คิดถึงกัน แค้นก็เป็นสุขทั้งครอบครัว

๘๓. ครอบครัวจะพบสุขเมื่อทุกคนรักกัน

๘๔. ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ให้ความรักและปรึกษาหารือทุกๆ เรื่องได้เหมือนเพื่อน

๘๕. เราต้องสร้างความรักให้กันและกัน พ่อแม่ลูกต้องดูแลกัน และให้อภัยกัน ต้องเป็นผู้ให้สิ่งดีต่อกัน

๗๐. ให้ความสนใจดูแลในทุกๆเรื่องไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ห่วงใยและปรึกษากันในทุกๆเรื่อง

๗๑. จะต้องเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน จะต้องไม่มีความลับต่อกัน จะต้องให้เกียรติซึ่งและกัน จะต้องพูดจาดี ไม่หยาบคายหรือก้าวร้าว จะต้องมีเหตุผล ผิด-ถูกต้องยอมรับ อยู่ด้วยกันต้องทำตัวให้เข้าได้กับทุกสถานการณ์

๗๒. ให้ความรักและความเข้าใจ รับฟังความคิดเห็นของทุกคนในครอบครัว

๗๓. เลี้ยงลูกด้วยความรัก ความผูกพัน ความอบอุ่น มีทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ

๗๔. การเข้าใจกันและกัน รับฟังเหตุผลกันและกัน ให้อภัยกัน และกัน และรักกันตลอดไป

๗๕. ความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น ให้เวลาแก่ครอบครัว ธรรมะในการครองเรือน

๑. สัจจะ	ซื่อสัตย์สุจริต
ความซื่อใจ	๒. ทมะ
๓. ขันติ	ความอดทน
ให้เสียสละ	๔. จาคะ

๗๖. จะไปไหนต้องไปด้วยกัน มีทุกข์ก็ทุกข์ด้วย มีสุขก็สุขด้วยกัน มีปัญหาต้องพูดคุยหาทางออกแก้ปัญหาให้กันและกัน

๗๗. ได้อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา จึงทำให้เรามีความสุขในวันข้างหน้า

๗๘. ความเข้าใจ ให้อภัย และความซื่อสัตย์

๗๙. กอดลูกทุกครั้งที่เขาจะเดินออกจากบ้าน โรงเรียน และกลับเข้าบ้าน

๘๐. ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และให้ความรักต่อครอบครัวที่ดีที่สุด

๑๐๔. ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ แคร่ความรู้สึกซึ่งกันและกัน
แชร์ความสุขให้ทุกคนในครอบครัว

๑๐๕. ความรัก ความเข้าใจ การให้อภัย คือหัวใจสำคัญของ
ความอบอุ่นในครอบครัว

๑๐๖. เอาใจเขามาใส่ใจเราและรักคนในครอบครัวเหมือนรัก
ตัวเองและรักให้มากกว่า

๑๐๗. ดูแลเอาใจใส่ต่อครอบครัว มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างน้อย
สัปดาห์ละ ๑ วัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวให้มีความสุข

๑๐๘. ทำสิ่งดีๆ ให้แก่กันทุกวัน จำสิ่งดีๆ ไม่รื้อฟื้นเรื่องเก่าที่ทำให้
หมองใจกัน

๘๖. มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีรอยยิ้ม
และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน ให้อภัยกัน

๘๗. ให้ความรักและเอาใจใส่ รักใคร่ให้มีความสุขเท่าเทียมกัน
พูดคุยกับลูกๆ ทุกคนสม่ำเสมอ

๘๘. จัดทำกิจกรรมทำร่วมกันสม่ำเสมอ

๘๙. ครอบครัวของเรามีความสุขเพราะอบอุ่น ลูก-หลานสอนง่าย
ทุกคนอยู่อย่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อยู่อย่างพอเพียง

๙๐. กินข้าวพร้อมกัน ไปเที่ยวด้วยกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน สร้าง
ความสุขร่วมกัน

๙๑. ทำอาหารร่วมกัน และดูแลครร่วมกัน โดยการใช้เวลาว่างร่วมกันให้มากที่สุด โดยเฉพาะวันหยุด

๙๒. รัก-เล่น-เป็นกันเอง ก็จะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น

๙๓. อยู่อย่างพอเพียง รักกันและเข้าใจกัน ปกป้องและหันหน้าเข้าหากัน ครอบครัวถึงจะมีความสุข

๙๔. ความอาทรห่วงใย คือ สายใยแห่งความสุขของครอบครัว

๙๕. ตั้งมั่นทำความดี อยู่แบบพอเพียง ใส่ใจซึ่งกันและกัน ทุกวันหยุดเทศกาล พากันไปทำบุญ และท่องเที่ยวด้วยกัน ทานอาหารร่วมกัน

๙๖. การให้ความรัก เอาใจใส่ ดูแลกัน และพยายามใช้เวลาอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด

๙๗. ความเข้าใจ ความเอื้ออาทร ห่วงใยซึ่งกันและกัน จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

๙๘. การดูแลเอาใจใส่ ห่วงใย มีเมตตา รับฟังปัญหา อบรมสั่งสอนลูกให้รู้จักประหยัดใช้เงินอย่างคุ้มค่า

เป็นคนดีในสังคม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ผู้ตกทุกข์

๙๙. ไม่ต้องรอให้เค้าหรือใครเป็นฝ่ายปรับตัว ตัวของเรานั้นแหละ เป็นฝ่ายปรับตัวเสียก่อน เพื่อความรักใคร่ประนีประนอมของครอบครัว อยู่กันอย่างมีความสุข

๑๐๐. รับฟังความคิดเห็นของลูกหลาน และเป็นกันเองกับลูกหลาน ปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้ และอยู่อย่างพอเพียง

๑๐๑. กอดกันวันละนิด ยิ้มให้กันวันละหน่อย แบ่งปันความสุขร่วมกัน แล้วอย่าลืม...“วันอาทิตย์ คือวันของครอบครัว”

๑๐๒. ดำเนินชีวิตพออยู่พอกิน ตามแนวพระราชดำริของในหลวง

๑๐๓. สร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว รักกันต้องไม่ปิดบังความสุขก็จะเกิดขึ้นกับครอบครัวคุณ

